

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. november 13.)

a Belgium által a Belgiumban létrehozott koordinációs központok javára bevezetett támogatási programról és a 2003/757/EK határozat módosításáról

(az értesítés a C(2007) 5416. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia és a holland nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/283/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra, és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felszólították az érdekelteket, hogy az említett cikkeknek ⁽¹⁾ megfelelően nyújtsák be észrevételeiket, és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

I. ELJÁRÁS ⁽²⁾

(1) A koordinációs központok támogatási programjának jogalapja az 1982. december 30-i 187. sz. királyi rendelet. Az 1984. május 2-i és az 1987. március 9-i határozatával a Bizottság engedélyezte e programot, mivel nem emeltek ellene kifogást a Szerződésnek az állami támogatásokra alkalmazandó szabályai alapján.

(2) Ahogyan a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által a 1997. december 1-jei következtetéssel ⁽³⁾ elfogadott, a vállalko-

zások adózásával kapcsolatos magatartási kódex (a továbbiakban: magatartási kódex) keretében kötelezettséget vállalt rá, a Bizottság a Szerződés állami támogatások terén alkalmazandó szabályai és a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló közleménye fényében ⁽⁴⁾ újból megvizsgálta a szóban forgó támogatási programot.

(3) 2001. július 11-én a Bizottság megfelelő intézkedéseket javasolt azzal a céllal, hogy valamennyi vállalkozást illetően legkésőbb 2005. december 31-ig megszüntessék a koordinációs központok támogatási programjának hatásait. Belgium nem fogadta el ezeket a megfelelő intézkedéseket, mert úgy vélte, hogy jogszabályból folyó kötelezettsége a 10 éves engedélyeket a lejáratukig tiszteletben tartani, amelyek közül néhány 2005. december 31-ét követően jár le.

(4) A megfelelő intézkedések elfogadása hiányában a Bizottság 2002. február 27-én az EK-Szerződés 93. (későbbi 88.) cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelet ⁽⁵⁾ 19. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást ⁽⁶⁾ indított. A Bizottság ebből az alkalomból felhívta az érdekelt harmadik feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a Bizottságnak, különösen azon körülmények kapcsán, amelyek lehetővé teszik, hogy jogos elvárásokat támaszthassanak.

⁽¹⁾ HL C 110., 2007.5.16., 20. o.

⁽²⁾ Az e határozat dátuma előtti eljárás szakaszainak részleteiért lásd az eljárást megnyitó 2002. február 27-i bizottsági határozatot és a 2003/757/EK határozatot.

⁽³⁾ HL C 2., 1998.1.6., 2. o.

⁽⁴⁾ HL C 384., 1998.12.10., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A legutóbb az 1791/2006/EK rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁶⁾ HL C 147., 2002.6.20., 2. o.

- (5) A Bizottság e hivatalos vizsgálati eljárást negatív végső határozattal zárta le, a Belgium által a Belgiumban létrehozott koordinációs központok javára bevezetett támogatási programról szóló, 2003. február 17-i 2003/757/EK bizottsági határozattal ⁽⁷⁾, amelyről Belgiumot 2003. február 18-án értesítették. Mivel létező támogatásról van szó, a Bizottság nem kérte a múltban odaítélt támogatások visszatérítését. Ugyanakkor a 2003/757/EK határozat ideiglenes intézkedésként megengedte a koordinációs központoknak, hogy az érvényben lévő engedélyük lejártáig, legkésőbb 2010. december 31-ig részesüljenek a támogatási program előnyeiből. Belgium és a koordinációs központokat egybegyűjtő Forum 187 szövetség kereseteket nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságánál az említett határozat egészben vagy részben történő felfüggesztése és megsemmisítése iránt (C-182/03. sz. ügy és C-217/03., korábban T-140/03. számú ügy).
- (6) A 2003. június 26-i végzéssel ⁽⁸⁾ a Bíróság elnöke felfüggesztette a 2003/757/EK határozat végrehajtását „amennyiben a határozat (megtiltotta) a Belga Királyságnak, hogy a koordinációs központoknak az említett határozatról szóló értesítés időpontjában érvényes engedélyeit meghosszabbítsa.”. Kifejti még, hogy „az esetleges meghosszabbításoknak a [z e] végzés megalapozását érintő hatásai nem terjedhetnek túl a fő határozat kihirdetésének napján.”.
- (7) Belgium kérésére a Belgiumban létrehozott egyes koordinációs központoknak a belga kormány általi támogatásáról szóló, 2003. július 16-i 2003/531/EK határozat ⁽⁹⁾ a Szerződés 88. cikke (2) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően úgy ítéli meg, hogy „összeegyeztethető a közös piaccal az a támogatás, amelyet Belgium 2005. december 31-ig szándékozik nyújtani azoknak a vállalkozásoknak, amelyek az 1982. december 30-i 178. sz. királyi rendelet értelmében koordinációs központokként 2000. december 31-én olyan engedéllyel rendelkeztek, amely 2003. február 17. és 2005. december 31. között jár le”. A kérdéses támogatás lényege, hogy a fent említett vállalkozások tekintetében fenntartja a koordinációs központok támogatási programjának hatályát. A Bizottság keresetet indított a Bíróság előtt a 2003/531/EK határozat ellen (C-399/03. sz. ügy).
- (8) 2003. július 16-án a Bizottság sajtóközleménnyel reagált a 2003/531/EK határozatra, és rámutatott, hogy: „A végzésben kifejtett érvelés és maga a rendelkező rész szövege arra enged következtetni, hogy az ezen az alapon juttatott támogatásokat a központok véglegesen megszerezték, még akkor is, ha a Bíróságnak később érdemben el kellett volna utasítania Belgium keresetét” (IP/03/1032).
- (9) 2006. június 22-i határozatával ⁽¹⁰⁾ a Bíróság részben megsemmisítette a Bizottság határozatát „amennyiben az nem ír elő átmeneti intézkedéseket azon koordinációs központok tekintetében, amelyek engedélyhosszabbítás iránti kérelme a megtámadott határozatról szóló értesítés időpontjában függőben volt, vagy amelyek engedélye az említett határozatról szóló értesítéssel egyidejűleg vagy röviddel azt követően járt le.” Ugyanezen a napon a 2003/531/EK határozatot ⁽¹¹⁾ is megsemmisítette.
- (10) 2006. július 4-i levelében ⁽¹²⁾ a Bizottság felkérte Belgiumot, hogy a C-182/03. és C-217/03. sz. ügyekben 2006. június 22-én hozott bírósági ítélet megfelelő végrehajtása érdekében szolgáltatson számára bizonyos információkat. Ezek az információk arra vonatkoztak, hogy Belgium hogyan hajtotta végre a 2003. június 26-i végzéssel részben felfüggesztett 2003/757/EK határozatot. 20 munkanapos – azaz elvileg 2006. augusztus 2-ig tartó – határidőt adtak Belgiumnak a kért információk szolgáltatására.
- (11) Mivel nem kapott választ, a Bizottság 2006. augusztus 23-án egy emlékeztető levelet ⁽¹³⁾ küldött Belgiumnak. Egy 10 munkanapos újabb – vagyis 2006. szeptember 7-ig tartó – határidőt adtak Belgiumnak a kért információk szolgáltatására.
- (12) 2006. szeptember 13-án egy nem hivatalos e-mailt küldtek Belgiumnak, amely tartalmazta a fent említett két levél másolatát. 2006. szeptember 14-i levelében, hivatkozással az említett e-mailre és a két mellékelt levélre, Belgium jelezte, hogy sosem kapta meg ezeket a leveleket. 2006. szeptember 29-i levelében a Bizottság felkérte Belgiumot, hogy továbbítsa az eredetileg július 4-én kért információkat, és részletesen tájékoztassa a Bizottságot a koordinációs központokra vonatkozó szándékairól. Technikai értekezletet is javasoltak. Mivel Belgium 2006. október 12-i válasza nem tartalmazta a kért információk egyikét sem, a Bizottság a 2006. november 10-i levelével újból emlékeztetett a kért információk fontosságára, és nyomatékosan kérte Belgiumot, hogy legkésőbb 2006. november 22-re juttassa el a kívánt válaszokat. Belgium utolsó, 2006. november 17-én kelt levele sem szolgáltatott egyetlen érdemi választ sem.
- (13) 2007. január 16-án Belgium átadta a Bizottság által kért információkat. A 2007. február 8-i és 16-i levelében Belgium további pontosításokat tett. Ezen kívül a Bizottság és Belgium három ülést tartott 2007. február 5-én és 15-én, valamint március 5-én.

⁽⁷⁾ HL L 282., 2003.10.30., 25. o.; helyesbített változat (HL L 285., 2003.11.1., 52. o.).

⁽⁸⁾ Belgium és Forum 187 kontra Bizottság C-182/03 R. és C-217/03 R. sz. egyesített ügyek, EBHT 2003., I-6887. o.

⁽⁹⁾ HL L 184., 2003.7.23., 17. o.

⁽¹⁰⁾ Belgium és Forum 187 kontra Bizottság C-182/03 R. és C-217/03 R. sz. egyesített ügyek, EBHT 2003., I-5479. o.

⁽¹¹⁾ Bizottság kontra Tanács C-399/03. sz. ügy, EBHT 2006 p. I-5629. o.

⁽¹²⁾ Nyilvántartásba véve a D/55614. szám alatt.

⁽¹³⁾ Nyilvántartásba véve a D/57226. szám alatt.

- (14) 2007. március 21-i levelével a Bizottság arra vonatkozó határozatáról tájékoztatta Belgiumot, hogy a Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően 2002. február 27-én indított eljárást kiterjeszti e támogatásra.
- (15) A Bizottságnak az eljárás kiterjesztésére vonatkozó határozatát közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽¹⁴⁾. A Bizottság felszólította az érdekelteket, hogy nyújtsák be azon megfelelő átmeneti intézkedésekre vonatkozó észrevételeiket, amelyeket a Bizottságnak a Bíróság határozata szerint meg kell határoznia.
- (16) A Bizottság a Forum 187 ⁽¹⁵⁾ és három koordinációs központ részéről kapott e témára vonatkozó észrevételeket. Továbbította őket Belgium részére, lehetőséget adva arra, hogy ez utóbbi megjegyzéseket fűzzön hozzájuk, amelyeket a 2007. július 19-i és 30-i levéllel kapott meg.

II. A TÁMOGATÁSI PROGRAM LEÍRÁSA

- (17) A koordinációs központok fő jogalapja az 1982. december 30-i 187. sz. királyi rendelet. A koordinációs központ multinacionális csoport részét képező vállalkozás, amely bizonyos minőségi kiegészítő szolgáltatásokat (finanszírozás, pénztárkezelés, kutatás és fejlesztés stb.) nyújt kizárólagosan a csoport egyéb vállalkozásai számára. 1983 óta a Bizottság által jóváhagyott egyedi támogatási program jogcímén e vállalkozások a társasági adó jelentősen csökkentett adóalapjának és különféle mentességeknek (tőkeilleték, ingatlanadó, forrásadó) a kedvezményében részesülnek. E támogatási program kedvezményét 10 évre szóló engedély esetén adták, amely megállapítja, hogy a koordinációs központ teljesítette a 187. sz. királyi rendelettel megállapított feltételeket. Ez az engedély a 10 év lejártával azonos feltételekkel meghosszabbítható volt ⁽¹⁶⁾.
- (18) Belgium 2006. december 27-én elfogadott egy törvényt ⁽¹⁷⁾, amely lehetővé teszi, hogy 2010. december 31-ig meghosszabbítsák azon koordinációs központok engedélyét, amelyek ezt kérik, adott esetben visszaható hatállyal. Azokon a központokon kívül, amelyek engedélyét 2003. február 17. és 2005. december 31. között hosszabbították meg, e meghosszabbítási lehetőség azon központok számára is fennáll, amelyek engedélye 2006. január 1-je és 2010. december 31. között jár le, továbbá olyan, nem meghatározott számú központok számára, amelyek engedélye legkésőbb 2005. december 31-én

lejár, de ezidáig nem nyújtottak be meghosszabbítás iránti kérelmet. Erről a törvényről nem értesítették a Bizottságot a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megfelelően, de a hatálybalépését felfüggesztették, és annak megerősítésétől tették függővé, hogy a Bizottság nem emel kifogást.

- (19) A 2002-ben aktív 243 koordinációs központból 2007-ben 173 még mindig működik. Közülük 27-nek van 2010. december 31-ig érvényes engedélye, a 2003/757/EK határozatnak megfelelően. A többi 136 központ engedélye 2010. december 31. előtt lejár, ezeket tehát érinti a törvény által kínált hosszabbítási lehetőség. Meghatározatlan számú koordinációs központ, amely időközben abbahagyta a tevékenységét, úgy tűnik, hogy szintén élhet a 2006. december 27-i törvénnyel szabályozott hosszabbítással.

III. A HIVATALOS ELJÁRÁS KITERJESZTÉSÉNEK TÁRGYA

- (20) A 2003. június 26-i végzést követően, amely felfüggesztette azon tilalom hatályát, hogy meghosszabbítsák a koordinációs központok lejárt engedélyeit, Belgiumnak lehetősége volt ezen engedélyek meghosszabbítására. E meghosszabbítások hatálya azonban nem terjedhet túl az érdemi ítélet időpontján. A Bíróság ítélete 2006. június 22-én született.
- (21) A rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság arra számított, hogy Belgium megelégszik a koordinációs központok engedélyeinek 2005 végéig történő meghosszabbításával, ahogyan azt a magatartási kódexben elhatározták, és azt Belgium többször is követelte. A Bizottság 2006. július 4-i levelében kérte ennek Belgium részéről történő megerősítését. Belgium megerősítette, hogy 2005. december 31-ben korlátozta a 2003. június 26-i végzéssel lehetővé tett meghosszabbításokat, kivéve arra a négy központra vonatkozóan, amelyek engedélyét határozatlan időre hosszabbították meg. Belgium arról a szándékáról is tájékoztatta a Bizottságot, hogy a Bíróság ítéletére vonatkozó értelmezése alapján 2010 végéig meghosszabbítja az összes koordinációs központ engedélyét, és 2006. decemberben elfogadja azt a törvényt, amely lehetővé teszi az általános, 2005-öt meghaladó meghosszabbítást, adott esetben visszaható hatállyal is.
- (22) 2007. március 21-én a Bíróság ítéletének értelmezésére vonatkozó egyetértés hiányában a Bizottság úgy vélte, hogy ki kell terjeszteni a hivatalos vizsgálati eljárást ahhoz, hogy ismertethesse saját értelmezését, és nyilvánosságra hozhassa azokat a tényezőket, amelyekről úgy véli, hogy azokat kell alapul venni a Bíróság által kért „új” átmeneti időszakok meghatározásához. A Bizottság kifejezte a Bíróság ítéletének Belgium általi értelmezése és azon szándéka miatti aggodalmait is, hogy 2010-ig meg kívánja újítani valamennyi koordinációs központ engedélyét.

⁽¹⁴⁾ Lásd az 1. oldal lábjegyzetét.

⁽¹⁵⁾ A Forum 187 a Belgiumban létrehozott koordinációs központok, elosztóközpontok, szolgáltatóközpontok és telefoninformációs szolgálatok szakmai szövetsége.

⁽¹⁶⁾ A támogatási program teljes leírásáért lásd a 2002. február 27-i megnyitási határozatot.

⁽¹⁷⁾ A különböző rendelkezésekről szóló, 2006. december 27-i törvény (Moniteur belge, 2006. december 28.).

IV. BELGIUM ÉS AZ ÉRINTETT HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEI

(23) Az eljárás kiterjesztését követően Belgium, a Forum 187 és három olyan koordinációs központ, amelynek az engedélye 2003. december 31-én vagy 2004. december 31-én járt le, és amelyeket 2005. december 31-ig meghosszabbítottak, észrevételeket fogalmaztak meg. Ezekből az észrevételekből kitűnik, hogy Belgium és a három koordinációs központ védelembe veszi a 2010. december 31-én végződő átmeneti időszak megadását a következő indokok alapján:

— A Bíróság ítéletét úgy kell értelmezni, hogy az egyenlőség Bíróság által hivatkozott általános elvből az következik, hogy mindegyik koordinációs központnak részesülnie kell a bármely másik koordinációs központnak juttatott leghosszabb átmeneti időszakban, azaz egészen 2010. december 31-ig. Ellenkező esetben a Bizottság egyes koordinációs központok között új egyenlőtlenségeket teremtene, és a verseny új torzulásait hozná létre, mivel egyesek továbbra is részt vesznek a támogatási programban, míg mások számára ez 2010 előtt megszűnik.

— Az egyenlő bánásmódból az is következik, hogy a belga koordinációs központok ugyanazt az átmeneti időt kapják, mint amelyet a Bizottság a más pénzügyi támogatási programokra vonatkozó határozataiban adott. Különösen a következő támogatási programok említhetők: az „1929-es” holdingtársaságok Luxemburgban⁽¹⁸⁾; adózás alól mentesített gibraltári társaságok⁽¹⁹⁾; Madeira vámszabad területe⁽²⁰⁾.

— A Bizottság nem fogadhatja el a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés dátumát az általa megállapítani javasolt „új” átmeneti időszak kezdő időpontjának. Egyes érdekelt felek szerint az új átmeneti időszaknak vagy 2003. október 30-án, a 2003/757/EK határozatnak a Hivatalos Lapban való közzétételének napján, vagy legkorábban 2006. június 22-én, a Bíróság ítéletének napján kellene kezdődnie. Belgium úgy véli, hogy átmeneti időszakokat hagyományosan a jövőre és nem a múltra vonatkozóan szoktak megállapítani. Az új átmeneti időszak kezdő időpontjának az új végleges határo-

zatról (vagyis az e határozatról) szóló értesítés időpontjának kell lennie. Ettől az időponttól kezdődően kellene megfelelő időszakot (legalább két évet) hagyni minden koordinációs központnak az új támogatási programhoz való igazodásra.

— A 2003/757/EK határozat részleges felfüggesztését és megsemmisítését, valamint a 2003/531/EK határozat megsemmisítését követően a vállalkozások újból joggal számítottak rá, hogy a támogatási programot 2010 végéig meg fogják hosszabbítani. Belgium a koordinációs központok alkalmazottai elbocsátásának költségeire hivatkozik, amely indokoltá tenné az átmeneti időszak kezdetének az e határozat időpontjára való halasztását.

— A Bizottságnak az eljárás kiterjesztésére vonatkozó határozatában annak érdekében bemutatott tényezők, hogy megvédje arra vonatkozó javaslatát, hogy az átmeneti időszak 2005 végéig vagy akár 2006 végéig tartson, nem helytállóak; különösen azért, mert a Belgium által azon koordinációs központoknak adott hosszabbításokat, amelyek engedélye 2003. február 17. és 2005. december 31. között lejárt, 2005. december 31-ig ideiglenes és óvintézkedés jelleggel korlátozták a Bíróság ítéletének megszületéséig.

— Azt követően, hogy a Bíróság 2006. június 22-én meghozta ítéletét, a Bizottság nem cselekedett gyorsan új ideiglenes intézkedések elfogadása érdekében. Ez szintén indokolja azt, hogy minden koordinációs központ kapjon átmeneti időszakot az ideiglenes intézkedéseket meghatározó e határozatról szóló értesítés időpontjától kezdődően.

(24) Belgium úgy véli, hogy a 2006. december 27-i törvény pusztán a Bíróság ítéletének végrehajtása, és nem hoz létre új támogatási programot, hanem meghosszabbítja a meglévőt. Az egyik koordinációs központ is úgy véli, hogy a Bíróság ítélete után, de a törvény elfogadása előtt benyújtott, meghosszabbítás iránti kérelme az ítélet által és nem a törvény által elismert meghosszabbítási jogon alapul.

⁽¹⁸⁾ A Luxemburg által az „1929-es” holdingtársaságok és a „milliárdos” holdingtársaságok javára alkalmazott C 3/2006 támogatási programról szóló, 2006. július 19-i 2006/940/EK bizottsági határozat (HL L 366., 2006.12.21., 47. o.).

⁽¹⁹⁾ Egyesült Királyság - C 53/2001 (ex NN 52/2000) támogatás - Gibraltár: adózás alól mentesített társaságok - Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése értelmében (HL C 26., 2002.1.30., 13. o.).

⁽²⁰⁾ A Madeira vámszabad területe pénzügyi és adótámogatása Portugália által a 2000. január 1-je és december 31. közötti időszakban történő alkalmazásáról szóló, 2002. december 11-i 2003/294/EK bizottsági határozat (HL L 111., 2003.5.6., 45. o.).

V. A BIZOTTSÁG ÉRTÉKELÉSE

(25) A Belgium és a koordinációs központok által előadott érvek célja annak bizonyítása, hogy a Bizottságnak minden koordinációs központ számára engedélyeznie kell, hogy 2010. december 31-ig részesüljön a támogatási program előnyeiből, akár a Bíróság által hivatkozott

egyenlőség elvének alkalmazása alapján, amely valamennyi központ számára a leghosszabb megítélt átmeneti időszak magadását írja elő (azaz 2010. december 31-ig), akár a jogos elvárás elvének alkalmazása alapján, amely arra kötelezi a Bizottságot, hogy 2003. február 18-ától, vagyis az ítélet dátumától eltérő időpontot határozzon meg, sőt e határozat időpontját mint a Bíróság által követelt megfelelő átmeneti időszak kezdőpontját. Sem Belgium, sem az érintett vállalkozások nem szolgáltattak olyan érveléssel, amelynek célja annak igazolása, hogy a megfelelő átmeneti időszaknak – amelyet a Bíróság a koordinációs központok számára a támogatási program változásához való igazodáshoz szükséges időszakként határozott meg – 2003. február 18-tól 2010. december 31-ig kellene terjednie, vagyis több, mint 7 év és 10 hónapig kellene tartania. Az e részben kifejtett érveket illetően a Bizottság úgy véli, hogy az átmeneti időszak kezdőpontjának 2003. február 18-nak kell lennie, és az átmeneti időszaknak ésszerű időtartamúnak kell lennie. A Bizottság a rendelkezésére álló tényezők alapján továbbá úgy véli, hogy e megfelelő átmeneti időszak 2005. december 31-én véget ért.

1. A bíróság által kimondott megsemmisítés korlátai

- (26) A Bíróság kimondja, hogy a 2003/757/EK határozat semmis, „amennyiben nem ír elő átmeneti intézkedéseket azon koordinációs központokat illetően, amelyek engedélyhosszabbítás iránti kérelme a megtámadott határozatról szóló értesítéskor függőben volt, illetve amelyek engedélye az említett határozatról szóló értesítéssel egyidejűleg vagy azt követően rövid időn belül járt le.” Az ítélet 163. pontjában a Bíróság kifejti, hogy „a „rövid határidő” kifejezés úgy értendő, hogy az a megtámadott határozatról szóló értesítés idejéhez képest egy olyan közeli időpontra vonatkozik, hogy az érintett koordinációs központoknak nem állt rendelkezésre elegendő idő ahhoz, hogy a szóban forgó támogatási program változásaihoz igazodjanak”.
- (27) Először is fontos megjegyezni, hogy a Bíróság megerősíti a 2003/757/EK határozat megalapozottságát, amennyiben a koordinációs központok támogatási programját a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősíti. E minősítést a Forum 187 vitatta a Bíróság előtt, Belgium azonban nem. E minősítést nem érinti az említett határozat részleges felfüggesztése és megsemmisítése. A koordinációs központok tehát az említett határozatról szóló értesítés időpontjától kezdve összeegyeztethetetlenek.
- (28) A Bizottság úgy értelmezi a Bíróság ítéletét, hogy a kimondott megsemmisítés annak megállapításán nyugszik, hogy a 2003/757/EK határozat egyes koordinációs központokat megfosztott olyan megfelelő átmeneti intézkedésektől, amelyeket meg kellett volna adni számukra, annak lehetővé tétele érdekében, hogy igazodni tudjanak az adórendszer változásához.
- (29) A Bíróság ugyanis a koordinációs központok engedélyeire – akár ideiglenes – meghosszabbításának azonnali hatályú megtiltását bírálja, mivel az sérti egyes központok jogos elvárásait, „amelyek engedélye a megtámadott határozatról szóló értesítéskor függőben volt, illetve amelyek engedélye az említett határozatról szóló értesítéssel egyidejűleg vagy azt követően rövid időn belül járt le.” A Bíróság úgy véli, hogy e központok joggal várhatták, hogy megfelelő átmeneti időszakban részesülnek ahhoz, hogy igazodjanak a támogatási program változásához, és adott esetben ahhoz, hogy ezen átmeneti időszakot kihasználják az engedély ideiglenes meghosszabbítása érdekében.
- (30) A Bíróság ítélete tehát arra kötelezi a Bizottságot, hogy engedélyezze az engedélyek meghosszabbítását, ha ezen – ideiglenes – meghosszabbítások szükségesek ahhoz, hogy tiszteletben tartsák a koordinációs központok megfelelő átmeneti időszakhoz való jogát. A Bizottság tehát megállapítja, hogy a Bíróság nem semmisíti meg az engedélyek meghosszabbítása – még ha csak ideiglenes is – tilalmának minden hatását, ahogy azt Belgium és a Forum 187 kérte a keresetében, és ahogy a főtanácsnok javasolta következtetéseiben. E tilalom tehát joghatásokkal jár, kivéve ha az engedélyek megújítása ahhoz szükséges, hogy megfeleljenek az érdemi ítéletnek.
- (31) Amint az a kapott észrevételekben szerepel, a Bíróság, azon az alapon, hogy ez semmibe veszi az egyenlő bánásmód általános elvét, azt is bírálta, hogy eltérő – néhány hónaptól több évig terjedő – átmeneti időszakokat engedélyeztek a vállalkozásoknak. A Bíróság ezért azt javasolja a Bizottságnak, hogy minden érintett vállalkozás számára meg kellene határozni egy egységes és megfelelő átmeneti időszakot, vagyis lehetővé kell tenni számukra, hogy igazodni tudjanak a támogatási program változásához.
- (32) A Bizottság tehát hibázott, amikor elismerte a koordinációs központoknak az engedélyek időtartamán (10 év) alapuló jogos elvárását, és egyes központoknak túl rövid (vagyis a megfelelő átmeneti időszaknál rövidebb) átmeneti időszakot, más központoknak pedig túl hosszú (vagyis a megfelelő átmeneti időszaknál hosszabb) átmeneti időszakot engedélyezett.
- (33) A Bíróság ugyanakkor úgy fogalmazza meg a rendelkezését, hogy a megfelelő átmeneti időszak hiánya miatti megsemmisítést egyes olyan vállalkozásokra korlátozza, „amelyek engedélyhosszabbítás iránti kérelme a megtámadott határozatról szóló értesítéskor függőben volt, illetve amelyek engedélye az említett határozatról szóló értesítéssel egyidejűleg vagy azt követően rövid időn belül járt le.” A Bíróság ítélete 163. pontjában azt is bővebben kifejti, hogy mit kell érteni a „rövid időn belül” kifejezésen.

- (34) A Bíróság ítélete tehát nem teszi kötelezővé a Bizottság számára, hogy teljesen egyenlő bánásmódot állítson helyre minden koordinációs központra vonatkozóan, de kompenzálnia kell az egyenlőtlen bánásmód azon vállalkozások tekintetében okozott negatív hatásait, amelyeknek el kell viselniük a megfelelő átmeneti időszak hiányát. Az egyenlő bánásmód ebben az esetben magában foglalja azt, hogy valamennyi vállalkozásnak olyan átmeneti időszakban kell részesülnie, amely lehetővé teszi számukra a támogatási programhoz való igazodást. Az ítélet nem semmisíti meg az átmeneti időszak azon vállalkozásokra vonatkozó megállapítását, amelyek a megfelelő átmeneti időszaknál hosszabb átmeneti időszakot kaptak a támogatási program változásához való igazodáshoz, és ezért a Bizottság azt nem rövidítheti le az egyenlő bánásmód helyreállítása érdekében.
- (35) A Bizottság ugyanakkor megállapítja, hogy a Bíróság tartózkodott a megfelelő átmeneti intézkedések meghatározásától, és az ilyen megfelelő intézkedésektől megfosztott és ezért a megsemmisítéssel érintett vállalkozások számát sem határozza meg. Az ítélet különösen azt nem mondja ki, hogy a hivatkozott megfelelő átmeneti időszak 2010. december 31-én ér véget, és nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy amint azt Belgium kéri, kizárólag az egyenlő bánásmód alkalmazásával, valamennyi vállalkozás átmeneti időszakát igazítsa a 2003/757/EK határozattal megállapított átmeneti időszakok közül a leghosszabbhoz – vagyis 2010. december 31-hez. Ellenben úgy tűnik, a Bíróság azt veti fel, hogy egy minden koordinációs központ számára egyenlő időszak – kizárólag azzal a céllal, hogy lehetővé tegyék számukra a támogatási program változásához való igazodást – megfelelő, és csak azoknak nem áll rendelkezésükre megfelelő időszak, amelyek engedélye rövid időn belül lejár.
- (36) A Bizottság tehát úgy véli, hogy a 2003/757/EK határozatban előírt átmeneti időszakot csak a Bíróság által kimondott megsemmisítés vonatkozásában kell módosítani. Sőt úgy véli, hogy a Bíróság által hivatkozott megfelelő átmeneti időszakot a megfelelő jellegét – vagyis nem csak az elegendő, hanem a szükséges jellegét is – igazoló tényezők alapján kell meghatározni. Az eljárást kiterjesztő határozat a következőket szándékozott lehetővé tenni Belgium és az érdekelt harmadik felek számára
- nyilatkozzanak a Bizottságnak már birtokában lévő tényezők helytállóságáról, amelyek úgy tűnik, hogy 2005. december 31-ét jelzik a megfelelő átmeneti időszak végének;
 - hivatkozzanak egyéb, annak igazolására alkalmas tényezőkre, hogy a megfelelő átmeneti időszakot 2005. december 31-ét meghaladóan kellene meghosszabbítani, adott esetben 2010. december 31-ig vagy más időpontig.
- (37) E határozat folytatásában a Bizottság azt kívánja igazolni, hogy a Bíróság által hivatkozott megfelelő átmeneti időszaknak 2003. február 18-án kellene kezdődnie, és

2005. december 31-én végződnie valamennyi koordinációs központra vonatkozóan, és nem 2010. december 31-én. Ezt követően a Bizottság olyan esetekkel foglalkozik, amelyekben úgy véli, hogy az általa keltett jogos elvárás arra kötelezi, hogy lehetővé tegye egyes koordinációs központok számára, hogy 2005. december 31-ét követően is részesüljenek a támogatási program előnyeiből.

2. A megfelelő átmeneti időszak kezdő időpontja

- (38) Belgium és a három érdekelt harmadik fél észrevételei azt sugallják, hogy az átmeneti időszaknak a Bizottság által a Bíróság ítéletét követően meghatározandó kezdő időpontja nem lehet a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés dátuma. Több időpont is felmerül, különösen az említett határozat *Hivatalos Lapban* való közzétételének dátuma vagy az e határozatról szóló értesítés dátuma.
- (39) A Bizottság ezzel szemben úgy véli, hogy a Bíróság által hivatkozott megfelelő átmeneti időszakot a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés dátumától, vagyis 2003. február 18-tól kell számítani.
- (40) Először is, 2006. június 22-én a 2003. június 26-i végzés hatályát felváltották a Bíróság érdemi ítéletének hatályával, visszamenőleges hatállyal a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés dátumától kezdve. A Bíróság ítélete figyelembe veszi a koordinációs központoknak az említett határozatról szóló értesítés időpontjában fennálló helyzetét. Nincs tehát ok azt gondolni, hogy a Bíróság olyan átmeneti időszakot kérne, amelynek kezdő időpontja eltérne a vitatott határozatról szóló értesítés időpontjától.
- (41) A Bíróság ítéletének rendelkező része kifejezetten utal erre a dátumra, mivel a határozatot megsemmisíti „amennyiben nem ír elő átmeneti intézkedéseket azon koordinációs központokat illetően, amelyek engedélyhosszabbítás iránti kérelme a megtámadott határozatról szóló értesítéskor függőben volt, illetve amelyek engedélye az említett határozatról szóló értesítéssel egyidejűleg vagy azt követően rövid időn belül járt le.” (kiemelés utólag).
- (42) Ezenkívül a Bizottság úgy véli, hogy a koordinációs központok részéről a Bizottság határozatai és ezen ügben született korábbi állásfoglalásai alapján meglévő jogos elvárások legkésőbb a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés időpontjában tárgyalanná váltak. Ebben a határozatban ugyanis a Bizottság a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette a koordinációs központok támogatási programját. Erre a minősítésre nem vonatkozott felfüggesztés, és azt a Bíróság 2006. június 22-i ítéletében megerősítette. Hatását tehát a

2003/757/EK határozatról szóló, Belgium részére történt értesítés dátumától kezdve fejt ki. Az említett határozatot ezen kívül a Bizottság sajtóközleménye kísérte, és nagy sajtóvisszhangot kapott. A Bizottság ezért tekintheti a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés dátumát a koordinációs központok által a támogatási programnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségébe vetett jogos elvárás megszűnése végső időpontjának és így az e jogos elvárás megszűntével indokolt átmeneti intézkedések kezdő időpontjának. A jogos elvárásnak a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés dátumától bekövetkező megszűnése miatt a Bizottság úgy véli, hogy nem indokolt az átmeneti időszak kezdetének egy későbbi időpontra, akár az említett határozatnak a *Hivatalos Lapban* való közzététele időpontjáig történő elhalasztása. Ugyanis a Forum 187, a koordinációs központok képviselőjeként és a nevükben eljárva, és a saját nyilatkozatai szerint – Belgium által ekként elismerve – 2003. április végén részletes keresetet nyújtott be a Bírósághoz a 2003/757/EK határozat ellen – tehát a határozat *Hivatalos Lapban* történt közzététele előtt –, amely azt igazolja, hogy a koordinációs központok a védelmükkel megbízott szövetség révén tudomást szereztek a határozat tartalmáról és különösen a támogatás közös piaccal összeegyeztethetlenné történő minősítéséről, valamint Belgium arra történő kötelezéséről, hogy módosítsa vagy szüntesse meg a vitatott támogatási programot.

(43) Végül, a Bizottság megállapítja, hogy gyakorlatilag egyetlen koordinációs központra vonatkozóan sem tiltották meg az engedélyek – akár a 2003/757/EK határozat alapján, akár a 2003. június 26-i végzés alapján történő – meghosszabbítását, mindegyik részesült 2003. február 18-tól kezdődően egy átmeneti időszakban, amely lehetővé tette számukra, hogy igazodjanak a támogatási program Bizottság által meghatározott változásához. A 2003. június 26-i végzés kifejezetten utal a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés dátumára is, amikor felfüggeszti a határozat joghatásait „amennyiben megtiltja a Belga Királyságnak, hogy meghosszabbítsa a koordinációs központoknak az említett határozatról szóló értesítés időpontjában érvényes engedélyeit” (kiemelés utólag). Ez a felfüggesztés tehát lehetővé tette a 2003. február 17-én érvényes engedélyek meghosszabbítását és a támogatási program hatásainak legkésőbb 2006. június 22-ig, vagyis az érdemi ítélet dátumáig történő meghosszabbítását. Ezenkívül, 2003. július 16-tól, a Bizottság megerősítette, hogy nem kéri a 2003. június 26-i végzés alapján odaítélt támogatások visszafizetését, így biztosítva a koordinációs központoknak, hogy tényleges és végleges hasznát vegyék az elrendelt felfüggesztés hatályából eredő átmeneti időszaknak.

(44) A Bizottság egyébként úgy véli, hogy nem fogadhatja kedvezően a Belgium és a koordinációs központok által az arra irányuló kérelemhez előadott érveket, hogy egy későbbi időpontra halasszák a megfelelő átmeneti időszak kezdő időpontját. A Bíróság ugyanis megerősítette azt a minősítést, hogy a támogatás 2003. február 17-én összeegyeztethetetlen volt a közös piaccal. A Bizottság 1984. és 1987. évi – a támogatási programot

engedélyező – határozataival keltett jogos elvárás tehát legkésőbb 2003. februárban véget ért. Ha a Bíróság ítéletének dátuma és tartalma ismert volt a koordinációs központok számára, e bizonytalanság nem a Bizottság aktusaiból származott. A jogi eljárás tehát nem volt alkalmas arra, hogy a – Bizottsággal szemben érvényesíthető – jogos elvárásra adjon okot, amely szerint a koordinációs központok támogatási programja összeegyeztethető a közös piaccal. Az a keresetek benyújtásából eredt, amelyek önmagukban nem felfüggesztő hatályúak. A jogi eljárás időtartama tehát nem indokolhatja az átmeneti időszak – amelyet ténylegesen 2003. február 18-tól engedélyeztek a koordinációs központok számára – meghosszabbítását, annyival is elhalasztva az átmeneti időszak kezdeti időpontját.

3. A megfelelő átmeneti időszak végének időpontja

(45) A megfelelő átmeneti intézkedések tartalmának és a megfelelő átmeneti időszak pontos időtartamának meghatározása érdekében a Bizottság a Belgium és az érintett vállalkozások által a 2003/757/EK határozat előtt vagy kevéssel az után vállalt kötelezettségekből, megfogalmazott kérelmekből és általuk tett nyilatkozatokból eredően rendelkezésre álló információkat vette alapul. A Bizottság ugyanis úgy véli, hogy ezek az információk a legjobbak nem csak Belgium, hanem az érintett vállalkozások 2003. február 17-i álláspontjának szemléltetéséhez is. Azt, hogy nem volt reakció a nemzeti hatóságok egyes hivatalos – és megtámadható – aktusaira vagy a 2003/531/EK határozatra, szintén az érintett vállalkozások csatlakozásának jeleként értékelték.

(46) Először is, Belgium a magatartási kódexet nyomon követő csoport munkája keretében kötelezettséget vállalt arra, hogy legkésőbb 2005. december 31-ig megszünteti a koordinációs központok támogatási programjának hatályát. Ez a kötelezettségvállalás a Tanács 2000. november 26-i és 27-i következtetéseiben ⁽²¹⁾ is szerepel.

(47) E következtetéseket sajtóközlemény ⁽²²⁾ útján tették közzé, és ennek alapján a belga pénzügyminiszter 2000. december 20-án a Képviselőház előtt kijelentette, hogy „az először 2000. december 31-én engedélyezett koordinációs központok [...] 2005. december 31-ig a támogatási program kedvezményezettjei maradhatnak, akár az eredeti engedély, akár a meghosszabbított engedély alapján [...]” ⁽²³⁾

⁽²¹⁾ Ebben az időpontban Belgium még nem kapta meg a Tanács beleegyezését ahhoz, hogy 2005. december 31-ét meghaladóan meghosszabbítsa a 2005. december 31. után lejáró (2000. december 31-én már érvényes) engedélyek hatályát.

⁽²²⁾ Ref. Tanács/00/453.

⁽²³⁾ Lásd a pénzügyminiszternek a Jacques Simonet interpellációjára 2000. december 20-án adott választát. 5. sz., (Parl. dok., Kamara, 2000–2001. ülészak, COM 343), amelyet idéznek Belgium 2003. március 6-i PH/chw/1467. sz. levelében.

- (48) A Bizottságnak címzett 2003. március 6-i levelében – megemlítve a Tanács következtetéseit és a pénzügyminiszter nyilatkozatát – Belgium úgy vélte, hogy „E körülmények között Belgium a koordinációs központjaival szemben kötelezettségeket vállalt, amelyek hatálya 2005. december 31-én ér véget”. Belgium ezt az érvet is felhozta a Bíróság előtt (az ítélet 141. és 142. pontja). Jóllehet a Bíróság azt nem fogadta el a Bizottsággal szemben jogos elvárás alapjául, azonban Belgiumnak a koordinációs központokkal szembeni politikai kötelezettségvállalása érdemlegesnek tűnik a Belgium által számukra megfelelőnek tartott átmeneti időszak értékeléséhez.
- (49) Másodszor, ugyanezen 2003. március 6-i levélben Belgium ugyanígy reagált a Bizottság által a 2003/757/EK határozatban meghatározott ésszerű határidőt illetően: „Erre tekintettel a Bizottság ésszerű határidőt adott a koordinációs központoknak. Megalapozott az a határozat, amely lehetővé teszi az érvényes engedélyek időtartamának teljes alkalmazását, kivéve azokra a koordinációs központokra vonatkozóan, amelyek érvényes engedélye a Bizottság határozatát követő hónapokban, pontosabban 2005 vége előtt jár le, mivel e központoknak nem lesz idejük arra, hogy a koordinációs központok támogatási programjának korai befejező időpontjához igazodjanak. Ebben az esetben nem elegendő az ésszerű határidő.” Felszólította még a Bizottságot, hogy módosítsa a 2003/757/EK határozatot, és „azon központok számára, amelyek érvényes engedélye 2005 vége előtt lejár, a meglévő támogatási program alapján 2005 végéig engedélyezze a meghosszabbítást.” A Bizottság ebből újra arra következtetett, hogy Belgium úgy vélte, nem adtak ésszerű határidőt azoknak a koordinációs központoknak, amelyek engedélye 2005 vége előtt járt le, és az ésszerű határidő e koordinációs központok számára történő megadása az engedélyük 2005. december 31-ig történő meghosszabbításával jár.
- (50) Harmadszor, 2003. március 20-án és május 26-án Belgium értesítette a Bizottságot „arról a szándékáról, hogy 2005. december 31-ig fenn kívánja tartani a koordinációs központok támogatási programját a 2000. december 31-én meglévő azon koordinációs központok tekintetében, amelyek engedélye 2003. február 17. és 2005. december 31. között lejár.” Belgium a Tanácsot is kérte, hogy a Szerződés 88. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján fogadjon el egy, e hosszabbítást engedélyező határozatot. Ezt a határozatot – 2003/531/EK határozat – a Tanács 2003. július 16-án fogadta el. A (10) preambulumbekkezdésben így rendelkezik: „A tervezett új támogatás ideiglenes. [...] lehetővé teszi a címzettjei számára, hogy folytassák a tevékenységüket Belgiumban legalább az ezen országban ahhoz szükséges időszak alatt, hogy más intézkedéseket vezessen be a területén létrehozott koordinációs központok számára, vagy a kérdéses nemzetközi csoportok befektetési átszervezésének megkönnyítését, miközben elkerüljük, hogy a szerződések hirtelen érjenek véget”. Belgium kérelmével és a 2003/531/EK határozattal több újságcikk is foglalkozott. A Bizottság 2003. július 16-án sajtóközlemény útján reagált az említett határozatra. Se a Forum 187, se egyetlen érintett koordinációs központ nem támadta meg az említett határozatot, se nem vitatta a meghosszabbítás 2005. december 31-ben történő korlátozását.
- (51) Negyedszer, a Bíróság a következőképpen foglalja össze a Forum 187 kérelmét: „A Forum 187 [...] kéri a Bizottság határozatának megsemmisítését, amennyiben az nem ír elő megfelelő átmeneti intézkedéseket azon központok számára, amelyek engedélye 2003. február 17. és 2004. december 31. között lejár” és „azoknak a központoknak, amelyek engedélye 2003. február 17. és 2004. december 31. között lejárt, szükségük volt két év átmeneti időre ahhoz, hogy átszervezést végezzenek, sőt, adott esetben elhagyják Belgiumot”⁽²⁴⁾. A Bizottság megállapítja, hogy 2003. február 17. és 2005. december 31. között 34 hónap telt el.
- (52) Ötödször, amint azt a 2003. június 26-i végzés engedélyezte számára, Belgium meghosszabbította a koordinációs központok azon engedélyeit, amelyek 2003. február 17. és 2005. december 31. között jártak le. Négy koordinációs központ kivételével valamennyi engedélyt egy 2005. december 31-én lejáró időszakra hosszabbított meg. Sem Belgium, sem az érintett vállalkozások nem tartottak fontosnak jogorvoslatot az engedélyek időtartamának e kifejezett korlátozás ellen. Ugyanígy, úgy tűnik, hogy egyetlen érintett vállalkozás sem nyújtott be – sem 2005. december 31. előtt, sőt 2006. június 22. előtt sem – az új időszakra vonatkozóan engedélyhosszabbítás iránti kérelmet.
- (53) Hatodszor, az arra irányuló megfelelő átmeneti intézkedésekre vonatkozó kötelezettséget illetően, hogy Belgium számára lehetővé tegyék, hogy jogszabályait az új adórendszerhez igazítsa, és a koordinációs központok számára pedig azt, hogy ahhoz igazodjanak, hasznos megjegyezni a következő tényezőket:
- A forrásadó terén a jövedelemadóról szóló, 1992-ben összehangolt törvénykönyv királyi végrehajtási rendeletének (AR/CIR92) módosításáról szóló, 2003. május 16-i királyi rendelet előírja a cégcsoporton (amelyek közé a koordinációs központok is tartoznak) belüli bankok által fizetett kamatokat terhelő forrásadó alóli mentességet is. A királyi rendelet 2003. június 5-én lépett hatályba.

⁽²⁴⁾ Lásd a C-182/03. sz. és C-217/03. sz. ügyekben hozott ítéletet, 140. és 145. pont; lásd még a 2003. június 26-i végzést, 73. pont; a 2003. április 28-án benyújtott keresetet, különösen a gyorsított eljárás alkalmazására vonatkozó kérelem 5. és 6. pontját, az ideiglenes intézkedés hozatalára irányuló jogorvoslat 6. pontját, valamint a 148–150., 154. és 158. pontot.

- 2003. április 23-án a Bizottság jóváhagyta a Belgium által 2003. január 1-jén bevezetett rüling rendszert⁽²⁵⁾, amelyet szintén alkalmazni kell a koordinációs központokra. A Bizottság a koordinációs központok 2002. májusban bejelentett új támogatási programjának egy részét is jóváhagyta. A Belgium által a koordinációs központok részére végrehajtani tervezett támogatási programról szóló, 2004. szeptember 8-i 2005/378/EK bizottsági határozat⁽²⁶⁾ úgy ítélte meg, hogy az új támogatási program, amelynek módosítására Belgium kötelezettséget vállalt, nem minősül állami támogatásnak.
- A kockázati tőke utáni adólevonást létrehozó 2005. június 22-i törvény⁽²⁷⁾ előír egy feltételezett kamat levonását megengedő támogatási programot, amely 2006. január 1-jén lépett hatályba. Jóllehet, nem korlátozódik a koordinációs központokra, e támogatási programot azzal a kifejezett céllal hozták létre, hogy vonzó alternatívát nyújtson a koordinációs központok számára, különösen azon központok számára, amelyek engedélye 2005. december 31-én lejárt. Ezt az intézkedést 2004 végén jelentették be, és 2005 elejétől mutatták be a koordinációs központok képviselőinek, amelyet úgy tűnt, hogy kedvezően fogadtak⁽²⁸⁾. A sajtó is széles körben foglalkozott ezzel az intézkedéssel.
- A 2005. június 22-i törvény a 0,5 %-os tőkebejegyzési illeték – általános – eltörlését is előírja 2006. január 1-jétől kezdődően.
- (54) Következésképpen, legkésőbb 2006. január 1-jén azok az érintett vállalkozások, amelyek úgy határoztak, hogy Belgiumban maradnak, rendelkeztek a helyettesítő programmal, amely egyszerű, mivel nem jár nagyobb átszervezéssel⁽²⁹⁾, és vonzó. Ennek alapján is úgy tűnik, hogy a 2005. december 31-i dátum ésszerű időpont a Bíróság által követelt megfelelő átmeneti időszak lejáratának, amennyiben valamennyi koordinációs központ számára lehetővé teszi, hogy megszakítás nélkül kerüljenek egyik támogatási programból a másikba. A Bizottság ezen kívül megállapítja, hogy a 2002-ben meglévő 243 koordinációs központ közül 70 ténylegesen befejezte a tevékenységét Belgiumban.
- (25) Belgium – Felhívás észrevételek benyújtására az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése értelmében a C 26/03 (ex N 351/02) intézkedésre vonatkozóan – A koordinációs központok támogatási programjának módosítása (HL C 209., 2003.9.4., 2. o.).
- (26) HL L 125., 2005.5.18., 10. o.
- (27) Moniteur Belge, 2005. június 30.
- (28) Lásd a pénzügyminiszternek a következők által feltett, szóbeli választ igénylő kérdésekre adott válaszát: Pieters asszony (2005. március 15-i 5852. sz. parlamenti kérdés), Devlies úr (2005. március 15-i 5911. sz. parlamenti kérdés), Anseeuw asszony (2006. január 20-i 3-4179. sz. parlamenti kérdés).
- (29) A forrásadó és a tőkeilleték alóli menteséget fenntartották a koordinációs központok számára, és kiterjesztették más vállalkozásokra, a feltételezett kamat levonása egy tisztán adózási művelet, tehát egyszerű végrehajtani.
- 4. Azon koordinációs központok helyzete, amelyek engedélyét 2003. február 17. és 2005. december 31. között hosszabbították meg**
- (55) A már említett indokok alapján a Bizottság úgy véli, hogy a Bíróság által követelt megfelelő átmeneti időszaknak 2003. február 18-tól 2005. december 31-ig kellett volna tartania. Azon koordinációs központok számára, amelyek engedélyét a 2003. június 26-i végzés alapján hosszabbították meg, a hosszabbítás időtartamát Belgium 2005. december 31-ben korlátozta, amely tehát megfelel a 2. és 3. szakaszban meghatározott megfelelő átmeneti időszaknak.
- (56) Ugyanakkor azt a négy koordinációs központot illetően, amelyek engedélyét a 2003. június 26-i végzés alapján hosszabbították meg, az engedélyt Belgium határozatlan időre hosszabbította meg. A Bizottság megállapítja, hogy a 2003. június 26-i végzés kifejezetten az érdemi ítélet dátumára korlátozza az ilyen meghosszabbítások hatályát. Következésképpen, amennyiben az érintett koordinációs központok nem mondtak le a koordinációs központok támogatási programjáról a 2006. évi, a bevételhez kapcsolódó feltételezett kamatok levonása támogatási programjának alkalmazásával, ezek az engedélyek 2006. június 22-ig az említett végzés hatálya alá tartoztak.
- (57) Bár a Bizottság úgy véli, hogy a megfelelő átmeneti időszak 2005. december 31-én véget ért, mégis elismerte, hogy a 2003. július 16-i sajtóközleménye azt a jogos elvárást kelthette az érintett koordinációs központok részéről, hogy nem fogják kérni azon támogatások visszafizetését, amelyekben a Bíróság érdemi ítéletének időpontjái ténylegesen részesültek.
- (58) Végül, a koordinációs központok támogatási programja egy adóévenként alkalmazott adórendszert jelent. Az adóév gyakran megegyezik a naptári évvel. Mivel az ítélet 2006 közepén született, a Bizottság úgy véli, hogy a jogos elvárás elvét minden egyes érintett vállalkozásra vonatkozóan az ítélet időpontjában folyó rendes adózási időszak végéig kell alkalmazni.
- 5. Azon koordinációs központok helyzete, amelyek engedélyét a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés előtt hosszabbították meg**
- (59) A 2003/757/EK határozat elismerte a valamennyi koordinációs központ részéről fennálló jogos elvárást, amely az említett határozatról történt értesítés időpontjában

hatályos engedélyek 10 éves időtartamán alapult, és ugyanezen az alapon határozta meg a megfelelő átmeneti időszakot. A Bíróság úgy vélte, hogy a folyamatossá vált támogatási program keretében az engedély megújítása egyszerű adminisztratív formalitássá vált. A koordinációs központok tehát jogosan várhatták, hogy megfelelő átmeneti időszakban részesülnek, és az engedélyük lejáratának közeledtével arra is számíthattak, hogy oly módon kapják meg az említett engedély meghosszabbítását, hogy részesülhetnek e megfelelő átmeneti időszakban.

- (60) Amint a (31) és (34) preambulumbekzdésben szerepel, a Bíróság szintén úgy ítélte meg, az, hogy az engedélyek lejárat dátuma függvényében eltérő átmeneti időszakokat adtak, egyenlőtlen bánásmódhoz vezetett. A Bizottság ebből arra következtet, hogy valamennyi koordinációs központ részére egységes – megfelelő – átmeneti időszakot kellett volna előírnia.
- (61) A Bíróság ugyanakkor csak annyiban semmisítette meg az átmeneti időszak 2003/757/EK határozatban foglalt megállapítását, amennyiben az nem volt elegendő, vagyis a megfelelő átmeneti időszaknál rövidebb volt, egyes olyan koordinációs központok számára, amelyek engedélye rövidesen lejárt. Amint már kifejtették, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Bíróság által kimondott megsemmisítés csak azokra a koordinációs központokra vonatkozik, amelyek engedélyét 2003. február 17. és 2005. december 31. között hosszabbították meg, és a megfelelő átmeneti időszak 2005. december 31-én ért véget.
- (62) Következésképpen, a Bizottság úgy véli, hogy a Bíróság ítélete nem semmisítette meg azon koordinációs központokra vonatkozóan az átmeneti időszak 2003/757/EK határozatban foglalt megállapítását, amelyeknek a 2003. február 17-én hatályos engedélye 2005. december 31-én vagy egy későbbi időpontban járt le. Bár a Bíróság ítéletének figyelembevételével a Bizottság úgy véli, hogy az e koordinációs központok számára megállapított átmeneti időszak túl hosszú volt, megállapítja, hogy a 2003/757/EK határozatot – amennyiben az minden érintett központra vonatkozóan olyan átmeneti időszakot ír elő, amely a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés időpontjában érvényes engedély lejártakor ér véget – nem semmisítették meg, tehát továbbra is alkalmazni kell. Következésképpen, amennyiben a 2003/757/EK határozatot továbbra is alkalmazni kell, az nem engedi meg, hogy a Bizottság csökkentse az érintett koordinációs központokra vonatkozóan az említett határozatban megállapított átmeneti időszak időtartamát.
- (63) Egyébként a Bizottság határozatának, amellyel valamennyi koordinációs központ számára egy egységes, 2005. december 31-én véget érő átmeneti időszakot ír elő, nem lesz semmilyen gyakorlati jelentősége a (62) preambulumbekzdésben említett koordinációs központoknak a 2003/757/EK határozattal keltett jogos elvárásai tekintetében.

6. a 2006. december 27-i törvény jogi helyzete

- (64) A Bizottság megjegyzi, hogy jóllehet nem jelentette be a valamennyi koordinációs központ engedélyének 2010 végéig történő meghosszabbítását lehetővé tevő, 2006. december 27-i törvény rendelkezéseit, Belgium a támogatási program Bizottság általi kifejezett jóváhagyásáig felfüggesztette a hatálybalépését. Az e szakaszban kifejtett indokok alapján a Bizottság úgy véli, hogy nem hagyhatja jóvá e rendelkezéseket, és ezért felkéri Belgiumot, hogy ne alkalmazza azokat.
- (65) A 4. szakaszban említett négy koordinációs központ engedélyei kivételével a 2003. június 26-i végzés alapján meghosszabbított engedélyek 2005 végén lejártak. Az ítélet 2006. június 22-i kihirdetéséig láthatóan sem Belgium, sem a koordinációs központok nem terveztek további hosszabbítást. Az összes koordinációs központ engedélyének 2010 végéig történő meghosszabbítását lehetővé tevő jogalapot csak 2006. december 27-én fogadták el – vagyis egy évvel az említett engedélyek lejárta után. Ez a törvény egyébként lehetővé teszi a visszamenőleges hatályú alkalmazást, adott esetben olyan vállalkozásokra vonatkozóan, amelyek időközben már nem részesülnek a koordinációs központok támogatási programjában.
- (66) Belgiummal ellentétben a Bizottság úgy véli, hogy a 2006. december 27-i törvény nem csupán a 2006. június 22-i ítéletnek a meglévő intézkedés keretében történő végrehajtása, hanem egy új támogatási program, amely ha a Bizottság előzetes jóváhagyása nélkül lépett hatályba, valószínűleg a jogellenes támogatásokra alkalmazandó eljárás alkalmazásához vezetne.
- (67) A 2006. június 22-i ítélet ugyanis megerősíti, hogy a koordinációs központok támogatási programja a 2003/757/EK határozatról szóló értesítés időpontjától kezdve összeegyeztethetetlen. Legkésőbb ezen értesítéstől kezdődően a támogatási program már nem egy létező támogatási program, és a koordinációs központok beléptek az átmeneti időszakba, amely alatt részesülhetnek a támogatási program előnyeiből, de a korábbiakkal ellentétben, már nem hivatkozhatnak a Bizottság 1984., 1987. és 1990. évi határozatainak vagy közleményeinek⁽³⁰⁾ alapuló jogos elvárásra. E megállapításon nem változtatnak a benyújtott keresetek és az összeegyeztethetetlennek a Bíróság által csak 2006. júniusban kimondott megerősítése. E kereseteknek ugyanis önmagukban nincs felfüggesztő hatályuk, és a 2003. június 26-i végzés nem függesztette fel a támogatási program minősítését, amely szerint az összeegyeztethetetlen. Ugyanezen okokból Belgiumnak a koordinációs központok támogatási programjának összeegyeztethetősége tekintetében meglévő jogos elvárása legkésőbb a 2003/757/EK határozattal megszűnt, és Belgium az ok ismeretében korlátozta 2005. december 31-ben a megadott engedélyek 2003. június 26-i végzés alapján történő meghosszabbítását.

⁽³⁰⁾ Az 1990. július 12-i válasz az M. G. de VRIES által a Bizottságnak feltejt, írásbeli választ igénylő 1735/90. sz. kérdésre (HL C 63., 1991.3.11., 37. o.).

(68) Ebből adódóan a Bizottság úgy véli, hogy Belgium arra vonatkozó határozata – amelyet a Bíróságnak a támogatási program közös piaccal való összeegyeztethetetlenségét véglegesen megerősítő ítélete után hozott –, hogy kérelem alapján valamennyi koordinációs központ engedélyét meghosszabbítja 2010 végéig, nem illeszkedik a meglévő intézkedés keretébe, és a Bizottság által keltett bármely jogos elvárás körébe sem tartozik. Különösen, azon koordinációs központok jogos elvárását, amelyek engedélyét a 2003. június 26-i végzés alapján hosszabbították meg, nem lehet kiterjeszteni a 2006. december 27-i törvény alapján történő meghosszabbításokra. Ugyanis, mivel azokat a Bíróság érdemi ítéletét követően engedélyezték, már nem vonatkozik rájuk a 2003. június 26-i végzés hatálya, és ezért már semmilyen jogos elvárás nem ered a Bizottság 2003. július 16-i közleményéből.

(69) Következésképpen, az összeegyeztethetetlen támogatási program későbbi valamennyi meghosszabbítását valószínűleg jogellenes támogatásnak kellene tekinteni, amelyre visszafizetési kérelem vonatkozhat.

7. Összehasonlítás a bizottság egyéb határozataiban meghatározott átmeneti időszakokkal

(70) Amint a (23) preambulumbekzdésben szerepel, Belgium olyan adóintézkedések tekintetében is követeli az egyenlő bánásmód elvének alkalmazását, amelyekre vonatkozóan – mint a koordinációs központok támogatási programja – állami támogatások jogcímén született határozat. Különösen a következő támogatási programokat idézik: „1929-es” holdingtársaságok Luxemburgban, adózás alól mentesített gibraltári társaságok és Madeira vámszabad területe, amely esetekben a Bizottság 2010-ig engedélyezett átmeneti intézkedéseket, és még új belépőknek is engedélyezte a támogatás megadását.

(71) A Bizottság úgy véli, hogy minden ügy egyedi. Minden egyes érintett határozatban az egyes támogatási programok, a kedvezményezettjeik és az érintett tagállam saját egyedi jellemzőit vették figyelembe. A Bizottság úgy véli, hogy ugyanígy járt el a belga koordinációs központok esetében, amikor a fent kifejtett indokok alapján a 2003/757/EK határozatban az ésszerű átmeneti határidő végét legkésőbb 2010. december 31-ben állapította meg.

(72) A Bizottság különösen megállapítja, hogy ez a határozat a Bíróság általa végrehajtandó ítéletének következménye. A Bizottság semmilyen esetben sem helyettesítheti ezen ítélet végrehajtását más ügyekben engedélyezett átmeneti intézkedések időtartamának egyszerű összehasonlításával.

(73) Ráadásul, az érdemre vonatkozó részletes indokolás nélkül, amelyet a Bizottság a (23) preambulumbekzdésben már megtett, a Bizottság az alakíságot illetően

megállapítja, hogy egyes határozatok régiek, mások időben sokkal közelebbiek, egyesek engedélyezik új belépők belépését, mások nem, és némelyik feltételekhez van kötve. Ezen kívül más, a Bizottság szerint szintén érvényes összehasonlítási szempontokat is lehet alkalmazni. Így a nemzetközi tevékenységek adózásának holland rendszerét (*Concernfinancieringsactiviteiten*) illetően, amelynek a szintén 2003. február 17-i keltezésű, 2003/515/EK bizottsági határozat⁽³¹⁾ vetett véget, az ideiglenes intézkedéseket ugyanúgy határozta meg, mint a koordinációs központok számára, a 10 éves engedélyek lejárta függvényében. Ráadásul Belgium – jóllehet nem vonatkozott rájuk bizottsági határozat – 2005. december 31-vel minden vállalkozást illetően véget vetett az elosztóközpontok és a szolgáltatóközpontok egyedi támogatási programjának. Az e megsemmisítést előíró, 2005. szeptember 20-i körrendelet közli, hogy e támogatási programok helyébe a 2003. január 1-je óta létrehozott, előzetes határozatok meghozatalának támogatási programja lépett (a 2002. december 24-i törvény 20. cikke).

(74) Ezen indokok alapján a Bizottság úgy véli, hogy nem fogadhatja el a más ügyekkel való összehasonlításon alapuló érveket.

8. A Bizottság tétlenségével okozott jogbizonytalanság

(75) Belgium úgy véli, hogy egy hosszabb átmeneti időszakot indokolna az abból eredő jogbizonytalanság, hogy a Bizottság alkalmatlan volt a Bíróság által kimondott megsemmisítésből következő új átmeneti intézkedések gyors meghatározására.

(76) A Bizottság úgy véli, hogy a megállapított késedelemért nem őt terheli a felelősség.

(77) Először, sem a Belgium által adott értelmezést, sem az ebből eredő azon szándékát, hogy valamennyi koordinációs központ engedélyét 2010. december 31-ig meghosszabbítja, nem jelentették be a Bizottságnál, sőt, ezekről még tájékoztató feljegyzést sem küldtek számára.

(78) Másodszor, a Bizottság 2006. július 4-én levelet küldött Belgiumnak azzal a céllal, hogy megkapja a Bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges információkat, és megerősítést kapjon a 2003/757/EK határozatnak a 2003. június 26-i végzés és az említett ítélet hatályának figyelembevételével történő helyes végrehajtásáról. Válasz

⁽³¹⁾ HL L 180., 2003.7.18., 52. o.

hiányában 2006. augusztus 23-án egy első emlékeztető levelet küldtek. A későbbi – mind hivatalos, mind nem hivatalos – emlékeztetők és további válaszadási határidők adása ellenére a kért információt csak 2007 januárjában szolgáltatták a Bizottságnak. Amint az indokolásból és a 2006. december 27-i törvény 379. cikkéből kitűnik, 2006. július 20-tól megbízást kapott a pénzügyminiszter arra, hogy a lehető leggyorsabban adjon helyt a koordinációs központokként történő meghosszabbítás iránti kérelmeknek.

- (79) Az addig rendelkezésére álló információ alapján (lásd a (21) preambulumbekendést) a Bizottság arra számított, hogy Belgium valamennyi koordinációs központ engedélyt meghosszabbítja 2005 végéig, amely időszak a Bizottság számára megegyezik a Bíróság által kért megfelelő átmeneti időszakokkal. A Belgium által 2007 januárjában szolgáltatott információk ezzel ellentétben azt jelezték, hogy Belgium valamennyi koordinációs központ engedélyt 2010 végéig szándékozik meghosszabbítani a 2006. decemberben elfogadott és a Bizottságnak be nem jelentett törvény alapján. Ezek az új tényezők igazolták az eljárás kiterjesztésére vonatkozó határozat 2007. március 21-i elfogadását, valamint a Belgium és a harmadik felek által felhozott új érvek elemzését.
- (80) A Bizottság által 2006. július 4-én feltett kérdésekre Belgium 2007. január 16-án válaszolt.

VI. KÖVETKEZTETÉSEK

- (81) Először is a Bizottságnak módosítania kell a 2003/757EK határozatot, amennyiben a Bíróság 2006. június 22-i ítélete azt megsemmisítette.
- (82) A Bíróságnak a C-182/03. és C-217/03. sz. egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítélete megsemmisíti a 2003/757/EK határozatot „amennyiben nem ír elő átmeneti intézkedéseket azon koordinációs központokat illetően, amelyek engedélyhosszabbítás iránti kérelme a megtámadott határozatról szóló értesítéskor függőben volt, illetve amelyek engedélye az említett határozatról szóló értesítéssel egyidejűleg vagy azt követően rövid időn belül járt le”.
- (83) A fenti ítélet alapján a 2003/757/EK határozat rendelkező részét úgy kell módosítani, hogy:

— egyedi átmeneti időszakokat kell előírni azon koordinációs központok számára, amelyek meghosszabbítás iránti kérelme függőben volt az e határozatról szóló

értesítés időpontjában, illetve amelyek engedélye az említett határozatról szóló értesítéssel egyidejűleg vagy azt követően rövid időn belül járt le, azaz 2003. február 18. és 2005. december 31. között;

— ezen egyedi átmeneti intézkedések keretében engedélyezni kell az érintett koordinációs központok számára, hogy 2005. december 31-ig részesüljenek az összegegyeztetetlen állami támogatási program előnyeiből;

— ehhez engedélyezni kell az érintett koordinációs központok engedélyeinek ideiglenes meghosszabbítását, amennyiben ez szükséges, annak számukra való lehetővé tétele érdekében, hogy legkésőbb 2005. december 31-ig részesüljenek a támogatási program előnyeiből. Az ezt meghaladó részben fenn kell tartani a meghosszabbítás tilalmát.

(84) A határozatot nem kell más tekintetben módosítani. Közelebbről, a Bizottság nem vitatja a 2003/757/EK határozattal megadott átmeneti időszakokat, amennyiben lehetővé teszi egyes koordinációs központok számára, hogy az érvényes engedélyük lejártáig, de legkésőbb 2010. december 31-ig részesüljenek az összegegyeztetetlen támogatási program előnyeiből. A Bíróság a határozat e vonatkozását nem semmisítette meg, azt tehát továbbra is alkalmazni kell.

(85) Másodsorban, a Bizottságnak azt is el kell ismernie, hogy a 2003. július 16-i sajtóközleménye arra vonatkozó jogos elvárás kelthetett azon négy koordinációs központ vezetőjében, amelyek engedélyt a 2003. június 26-i végzés alapján határozatlan időre meghosszabbították, hogy a Bíróság érdemi ítéletének időpontjáig részesülhetnek az összegegyeztetetlen támogatási program előnyeiből. Mivel ez az ítélet 2006. június 22-én született, és az intézkedés adójellegére figyelemmel, a jogos elvárás kedvezményét ki kell terjeszteni annak lehetővé tételére érdekében, hogy e koordinációs központok az ítélet időpontjában folyó rendes adózási időszak végéig részesüljenek az összegegyeztetetlen támogatási program előnyeiből.

(86) Harmadsorban, a Bizottságnak fel kell kérnie Belgiumot, hogy álljon el a 2006. december 27-i törvény azon rendelkezéseinek hatálybalépítésétől, amelyek célja, hogy valamennyi koordinációs központ engedélyt 2010. december 31-ig meghosszabbítsák, mivel e rendelkezések nem egyeztetethetők össze a közös piaccal.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2003/757/EK határozat 2. cikke a következő szöveggel egészül ki:

„Azok a koordinációs központok, amelyek engedélyhosszabbítás iránti kérelme a megtámadott határozatról szóló értesítéskor függőben volt, illetve amelyek engedélye az említett határozatról szóló értesítéssel egyidejűleg vagy azt követően rövid időn belül járt le, 2005. december 31-ig továbbra is részesülhetnek a koordinációs központok támogatási programja által nyújtott előnyökben. Az említett koordinációs központok engedélyének meghosszabbítása legkésőbb 2005. december 31-ig engedélyezett.”

2. cikk

A Belgiumban létrehozott azon négy koordinációs központ, amelyek engedélyét az Európai Közösségek Bírósága elnökének a 2003/757/EK határozat végrehajtásának felfüggesztését 2003. június 26-án kimondó végzése alapján határozatlan időre meghosszabbították, a 2006. június 22-én folyamatban lévő rendes adózási időszak végéig részesülhet a koordinációs központok támogatási programja által nyújtott előnyökben.

3. cikk

A 2006. december 27-i törvény nem egyeztethető össze a közös piaccal, amennyiben a rendelkezései új engedély-

meghosszabbítási határozatokkal a koordinációs központok támogatási programjának 2005. december 31-én túli meghosszabbítására törekszenek.

A Bizottság ezért felszólítja Belgiumot, hogy álljon el a 2006. december 27-i törvény érintett rendelkezéseinek hatálybalépésétől.

4. cikk

Az 1. cikket 2003. február 18-tól kell alkalmazni.

5. cikk

Az e határozatról szóló értesítés napjától számított két hónapon belül Belgium tájékoztatja a Bizottságot a határozat végrehajtására vonatkozó intézkedésekről.

6. cikk

Ennek a határozatnak a Belga Királyság a címzettje.

Kelt, Brüsszel, 2007. november 13-án

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja